

Градовська М. О.,

здобувач

Національної академії Служби безпеки України

ВПЛИВ МІГРАЦІЙНОЇ КРИЗИ В КРАЇНАХ ЄС НА БЕЗПЕКОВУ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

Анотація. Стаття присвячена проблемним питанням міграційних процесів, зокрема пов'язаним із діяльністю транснаціональної організованої злочинності, що матимуть безпосередній вплив на безпекову ситуацію в Україні. Досліджено сучасні тенденції у сфері нелегальної міграції, їхній вплив на національну безпеку України та сформульовано основні напрями протидії. Виділено чинники, що сприяють нелегальній міграції через Україну. Констатовано, що вирішення питань, пов'язаних із нелегальною міграцією, ускладнено низкою проблем як нормативного, так і загального характеру. Зазначено, що міграційна криза призвела до загострення кримінальної ситуації у великих містах країн ЄС, що спричинилося до кризи та прийняття рішень про відмову від прийому мігрантів і впровадження суворих заходів прикордонного контролю. Визначено, що міграційним процесам сприяє також підтримка контактів мігрантів на території країн ЄС із своїми земляками в країнах походження.

Автор аргументовано доводить, що протидія нелегальній міграції через Україну має передбачати заходи, спрямовані на протидію корупції в Державній міграційній службі України та інших органах виконавчої влади, що беруть участь у реалізації міграційної політики. Додаткова увага має бути приділена встановленню та викриттю зв'язків організованих злочинних угруповань із представниками спецслужб іноземних держав, а також міжнародними терористичними угрупованнями.

Ключові слова: нелегальна міграція, організована злочинність, корупція, національна безпека, загроза безпеці, мігранти.

Постановка проблеми. Ознакою останніх років стало значне посилення міграційних процесів, зокрема пов'язаних із діяльністю транснаціональної організованої злочинності, що відбуваються на регіональному та глобальному рівнях і матимуть безпосередній вплив на безпекову ситуацію в Україні. Ці процеси потребують врахування у контексті реформування системи забезпечення національної безпеки України, реалізації політики європейської інтеграції, формування та реалізації державних програм із широкого кола питань.

Важливим при цьому є врахування специфіки міграційної ситуації у нашій країні, що, з одного боку, виступає донором мігрантів, а з іншого – місцем транзиту мігрантів із інших країн до Західної Європи та частково – реципієнтом таких осіб.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням протидії нелегальній міграції та регулюванню міграційних процесів присвячено широке коло досліджень вітчизняних та іноземних науковців. Наприклад, О. Малиновська досліджує питання реалізації міграційної політики на національному та міжнародному рівнях [1]. О. Чуприна [2] та Є. Черняк досліджують економічні аспекти міграційних процесів у сучасному світі [3].

Що ж стосується протидії нелегальній міграції, то вона досліджується, зокрема, в роботах К. Соколицької та О. Сاینчина [4],

Т. Огнева [5] та О. Відлер [6]. Водночас треба зазначити, що у вказаних роботах ці питання досліджуються в контексті забезпечення громадської, а не національної безпеки. При цьому актуальні тенденції розвитку оперативної обстановки у цій сфері, пов'язані, зокрема, із міграційною кризою в країнах ЄС, їхній вплив на ситуацію в Україні, потребують додаткового дослідження.

Мета статті – дослідити сучасні тенденції у сфері нелегальної міграції, їхній вплив на національну безпеку нашої держави та сформулювати основні напрями протидії цьому явищу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Можна виділити низку чинників, що сприяють нелегальній міграції через Україну.

Географічне становище. Географічно Україна розташована на перетині традиційних маршрутів зі Сходу на Захід та з Півдня (басейн Середземного моря) на Північ. Ці маршрути використовуються для здійснення як легальних, так і нелегальних транскордонних операцій, зокрема, в міграційних процесах.

При цьому треба брати до уваги, що основні канали міграції не перетинають української території – наша країна залишається у певному сенсі альтернативним маршрутом міграції. Посилення використання території України для переміщення нелегальних мігрантів може виникати у разі ускладнень на основних маршрутах міграційних потоків або у разі суттєвого збільшення «міграційного тиску». Іншим чинником може бути цілеспрямоване використання нашої держави як зони транзиту мігрантів організованими злочинними угрупованнями та спецслужбами іноземних країн задля її дискредитації (наприклад, гальмування процесу європейської інтеграції та візової лібералізації).

Економічна криза. Україна є одним із основних регіональних регіонів походження мігрантів, зокрема нелегальних. Ці міграційні процеси зумовлені, перш за все, економічними проблемами, з якими стикається населення нашої держави. Відповідно до дослідження Credit Suisse, за період із середини 2015 по середину 2016 року добробут домогосподарств України знизився на 18,5 %, або на 10 млрд доларів США – до 44 млрд доларів. Причиною цього стала зміна вартості активів та обмінного курсу національної валюти. За даними Credit Suisse, ринкова капіталізація активів за вказаний термін впала на 96,8 %, а курс валюти – на 15,4 % [7, с. 14, 101]. За експертними оцінками, рівень реального безробіття у країні становить не менше 30 %. Економічна криза в Україні значно посилює мотивацію щодо міграції з країни, зокрема з використанням нелегальних каналів.

Окрім того, високий рівень тінізації української економіки сприяє її використанню мігрантами, зокрема нелегальними, що прибувають із інших країн.

Корупція. Поширення корупції є основою для функціонування організованих злочинних угруповань, зокрема тих, що діють у сфері нелегальної міграції. Корупція в правоохоронних

органах, Державній міграційній службі, Державній прикордонній службі тощо сприяє формуванню інтегрованих кримінально-корупційних мереж, що спеціалізуються на транзитному переміщенні нелегальних мігрантів через територію України.

Терористична діяльність. Агресія РФ проти України, поширення ініційованої та підконтрольної Росії терористичної діяльності створюють передумови для міграції з України, зокрема нелегальної. З країни громадянського миру, якою Україна виступала весь час свого існування, за останні три роки наша держава перетворена на країну, вражену збройним конфліктом, що загрожує її існуванню. Лише офіційно в Україні зареєстровано близько 1 млн 800 тис. внутрішньо переміщених осіб. Ще майже 1 млн осіб виїхав з України через конфлікт на Донбасі.

Водночас суттєвого впливу конфлікту на Донбасі на міграцію через територію України транзитом в країни ЄС сьогодні не зафіксовано.

Європейська інтеграція. Європейська інтеграція створює додаткові можливості для міграції в Європу. Візова лібералізація, посилення економічних і гуманітарних зв'язків між Україною та ЄС сприятиме як міграції з України, зокрема нелегальній, так і використанню України як зони транзиту для нелегальних мігрантів з інших країн.

Міграційна криза в ЄС. Конфлікти в країнах Близького Сходу, політика ЄС щодо створення додаткових умов для прийому нелегальних мігрантів призвели до найбільшого переміщення мігрантів із часів Другої світової війни. Дотепер цей процес не мав суттєвого впливу на ситуацію в Україні, але ситуація може змінитися у найближчому майбутньому. Окрім того, ця міграційна криза суттєво впливає на безпекову ситуацію у регіоні, що неминуче позначиться на безпеці нашої держави. Вже наявним є вплив цієї кризи на реалізацію зовнішньоекономічної політики України, зокрема, щодо європейської інтеграції та візової лібералізації з ЄС.

Вирішення питань, пов'язаних із нелегальною міграцією, ускладнено низкою проблем як нормативного, так і загального характеру.

Наприклад, право на вільний вибір місця проживання є одним із фундаментальних прав людини. Ст. 13 «Загальної декларації прав людини» 1948 року [8] свідчить про право кожної особи на вільне пересування та обираючи собі місце проживання у межах кожної держави, а також право покинути будь-яку країну, включно зі своєю власною, і повернутися у свою країну. Конвенція Ради Європи про захист прав людини й основоположних свобод містить посилання на «Загальну декларацію прав людини», тож зобов'язує сторони визнавати право людини на вільне пересування [9]. Варто зазначити, що протокол № 4 від 1963 року [10] до цієї Конвенції дещо обмежує положення «Загальної декларації прав людини», оскільки посилається на те, що право на пересування визначається «законністю» перебування особи на території іншої країни.

З огляду на це підходи до врегулювання міграційної політики містять внутрішню суперечність і завжди можуть бути скомпрометованими та поставлені під сумнів як такі, що не відповідають основоположним нормативно-правовим актам у сфері забезпечення прав людини. Цей чинник може використовуватися в зовнішній політиці, для здійснення політичного тиску на країни, що не бажають надавати дозвіл на перебування мігрантів на їхній території.

Окрім того, процеси глобалізації ведуть до формування режиму вільного переміщення людей так само, як і капіталів,

товарів, інформації та знань. Виступаючи об'єктивним процесом, глобалізація сприятиме подальшому розширенню міграційних процесів, при цьому спроби їх обмежити за будь-яких умов матимуть обмежений результат.

Вільний обіг інформації у сучасному світі, поінформованість громадян різних країн світу щодо умов життя в інших країнах і регіонах роблять малоімовірним етичне обґрунтування доцільності проживання людей в економічно слабозвинених країнах самим лише місцем їх народження. Мотивація до зміни місця проживання буде постійно зростати і єдиним можливим способом її знизити є забезпечення сталого економічного та гуманітарного розвитку всіх регіонів світу, що є малоімовірним у доступному для прогнозування майбутньому.

Варто також зазначити, що основним і найбільш очевидним наслідком посилення контролю над міграцією стала її криміналізація, за якої використання незаконних каналів, що контролюються організованими злочинними угрупованнями, стало основним способом реалізації міграційних процесів у сучасному світі. Це веде до негативного відбору мігрантів, за якого найбільш мобільною групою стають не особи, які з тих чи інших причин не можуть реалізувати свої здібності та амбіції у країнах проживання, а індивідууми, згодні на співробітництво з організованими злочинними угрупованнями, яким немає чого втрачати на батьківщині.

Іншим наслідком цього стало загострення загрози торгівлі людьми як найбільш криміналізованої форми нелегальної міграції. Користуючись послугами організованої злочинності нелегальні мігранти часто потрапляють в економічну та особистісну залежність від криміналітету, зазнають порушень прав людини та фактично набувають статусу жертв торгівлі людьми.

Міграційні процеси також зумовлені різницею між рівнем народжуваності між економічно розвиненими країнами та країнами, що розвиваються. Наприклад, у Німеччині природний приріст населення має негативне значення ще з початку 1970-х років, тож міграція для цієї країни є чи не єдиним можливим способом забезпечення виживання та формування трудових ресурсів. Водночас непродумана та ідеологічно мотивована міграційна політика веде до збільшення у міграційних потоках у такі країни осіб, явно не налаштованих на участь у легальних економічних процесах і на інтеграцію до місцевих суспільств.

Сьогодні світ переживає найбільшу міграцію людей із часів Другої світової війни – понад 22 млн осіб вимушені залишити свої країни [11]. За даними ООН, у 2015 році до Європи через Середземне море, передусім через Грецію та Італію, прибули 1 млн 573 мігранти. Понад 800 тис. осіб прибули через Егейське море з Туреччини в Грецію. Кількість мігрантів, що прибули з Північної Африки в Італію у 2015 році, зменшилася, порівняно із 2014 роком, зі 170 тис. до 150 тис. осіб. Окрім того, ще 34 тис. мігрантів прибули наземним маршрутом через Туреччину в Болгарію та Грецію [12].

На кінець листопада 2016 року морським шляхом в ЄС прибули 345 440 мігрантів, зокрема через Грецію – 171 264 особи, через Італію – 168 542 особи, через Іспанію – 5 445 осіб, через Кіпр – 189 осіб. 4 655 осіб загинули або зникли безвісти, зокрема в Егейському морі – 429 осіб, в Середземному – на маршруті в Італію – 4 166 осіб, в Іспанію – 62 особи (у 2015 році у Середземному морі загинули 3770 мігрантів).

На кінець 2016 року майже 6 тис. мігрантів очікують на депортацію до Туреччини на грецьких островах Егейського моря.

Македонія, Хорватія, Угорщина та Словенія закрили для мігрантів власні кордони, що ускладнило їх переміщення вглиб Європи.

Вихідці із Сирії становлять 40 % біженців, що прибувають в Європу. Суттєві міграційні потоки також прямують із Афганістану, Іраку, Ірану, Пакистану та Нігерії.

У 2015 році більшість мігрантів прибула до Німеччини. Угорщина посідає перше місце за числом таких мігрантів до власного населення – 1 799 мігрантів на 100 000 місцевого населення. За цим показником друге місце посідає Швеція – 1 667 мігрантів на 100 000 місцевого населення. У Німеччині, що має найбільше населення в Європі, цей показник становить 587.

Міграційна криза призвела до загострення кримінальної ситуації в містах країн ЄС. Фактично деякі райони міст Німеччини (близько 40 територій) перетворилися в неконтрольовані державою зони, яких уникають не лише місцеві громадяни, але й поліція. Існування таких районів заперечується владою, що, загалом, відповідає загальному підходу, за якого проблеми, пов'язані з масовим прийомом мігрантів, здебільшого приховуються. Для таких зон концентрованого перебування мігрантів характерний високий рівень безробіття, залежність від соціального забезпечення та занепад інфраструктури. Найбільшого розповсюдження тут набувають такі злочини, як торгівля наркотиками, грабежі та вимагання. Подібні райони є в таких великих містах, як Берлін, Аахен, Бонн, Дуйсбург, Дюссельдорф, Ессен та інші.

Водночас відбувається заміна етнічного складу Німеччини. У 2015 році рівень народжуваності в цій країні досяг найвищого рівня з 1982 року, але більшість дітей народилася від жінок-мігрантів. У 2015 році до Німеччини прибули 900 тис. мігрантів, із яких 70 % – мусульмани, які, як правило, мають великі сім'ї. Сьогодні понад 20 % мешканців Німеччини (17,1 млн осіб) мають іммігрантське походження. 30 % дітей у віці до 18 років є іммігрантами або походять із родин іммігрантів.

Посилення міграції до ЄС призвело до кризи Євросоюзу. Частина країн відмовляється від прийому мігрантів і впроваджує суворі заходи прикордонного контролю, що ставить під сумнів існування єдиної Шенгенської зони [13]. Дії Німеччини як «локомотива» міграції в Європу з країн Південно-Західної Азії та Близького Сходу не погоджувалися на загальноєвропейському рівні та часто негативно розцінюються сусідами, зокрема країнами Східної Європи. Уряди та населення цих країн негативно ставляться до ідеї прийому таких мігрантів і розцінюють це як спосіб реалізації політичних та економічних інтересів Німеччини, що поставить ці країни в ситуацію боргової залежності.

Урядом Німеччини в односторонньому порядку здійснювалися заходи із приваблення нелегальних мігрантів. Зокрема, у країнах Азії розміщувалися плакати із запрошенням для вихідців із Сирії та Афганістану їхати до цієї країни, приймалися відповідні політичні рішення. При цьому відбір і фільтрація такого роду осіб, зокрема, на предмет їхньої можливої причетності до терористичної та іншої протиправної діяльності, не проводилися.

Надалі формування місць концентрованого утримання мігрантів у містах Німеччини створило міграційні осередки осіб, що не мають потреби (та й реальних можливостей) інтегруватися до місцевого суспільства. При цьому владою країни вживаються заходи з обмеження обігу інформації щодо таких місць та осіб – фото- та відеозйомка таких об'єк-

тів заборонена. Так само й окремі острови Егейського моря перетворено на своєрідні «концентраційні табори» мігрантів: допуск сторонніх осіб, зокрема представників ЗМІ, до таких островів заборонено, правовий режим цих місць залишається неузгодженим, а режим правопорядку в таких місцях часто не забезпечується.

Міграційним процесам сприяє також підтримка контактів мігрантів, що перебувають на території країн ЄС, із своїми земляками в країнах походження. Наприклад, через соціальні мережі, зокрема Facebook, вони обмінюються інформацією щодо маршрутів переміщення, цін за послуги провідників, способів уникнення виявлення тощо. Мігранти дають оцінку роботи перевізників і поширюють власний досвід участі у нелегальній міграції.

Контакт із країнами походження постійно використовується для проведення різного роду протиправних акцій. Цей зв'язок значною мірою контролюється спецслужбами країн походження, що продовжується також у разі отримання мігрантами громадянства країн перебування.

Масштаби міграційних процесів до країн ЄС свідчать, що за ними стоять організовані злочинні угруповання, які діють на широкому транснаціональному рівні від Афганістану та Сомалі до країн Європи. Ці угруповання можуть впливати на політичні процеси як шляхом загострення власне міграційної проблеми, так і за сприяння (безпосередньо чи опосередковано) загрози терористичної діяльності. Тобто фактично їхня діяльність сприяє реалізації політики РФ в регіоні ЄС, спрямованої на руйнацію європейської культурної, політичної та суспільної єдності та формування там атмосфери страху та недовіри до наявних безпекових інституцій. Це, у свою чергу, веде до формування в суспільстві та політикумі країн ЄС переконання, що без залучення РФ вирішення сучасних європейських проблем не є можливим, при цьому той факт, що виникнення цих проблем спричинене саме цілеспрямованою політикою Російської Федерації, як правило, опускається.

Доцільно також вказати на функціонування під повним контролем органів державної влади РФ каналів нелегальної міграції, що прямують через територію Росії в країни ЄС та інші країни Західної та Північної Європи, зокрема у Норвегію. У цьому разі мігранти організовано переміщуються до кордону із Норвегією автомобільним транспортом, після чого пішки прямують на пункти пропуску та подають клопотання про отримання статусу біженців.

Проблема нелегальної міграції з Азії в ЄС може суттєво вплинути на безпекову ситуацію в Україні. В Україні незаконно перебуває близько 250 тис. мігрантів. Як правило, мігранти прибувають у країну організованими групами за заздалегідь розробленим маршрутом, під контролем і за підтримки кримінальних структур. Ці структури відповідають за забезпечення мігрантів житлом, транспортом, документами.

Більшість мігрантів прибуває в Україну з території РФ. Країнами походження мігрантів є здебільшого Сирія, Афганістан, Таджикистан, Грузія, РФ, В'єтнам, Бангладеш, Еритрея та Сомалі.

Особливістю організованої злочинності у сфері нелегальної міграції в Україні є її тісний зв'язок із корупцією, зокрема, у правоохоронних органах, Державній міграційній службі, органах охорони державного кордону.

Треба зазначити, що на західному кордоні України прикордонники припиняють 95–99 % спроб незаконного переміщення, тоді як на північно-східному кордоні – лише 10 %. Отже, територія нашої держави перетворюється на відстійник мігрантів, вимушений кінцевий пункт для більшості мігрантів, які сюди потрапили.

Висновки. Беручи до уваги тенденції розвитку ситуації в Україні в соціальній та економічній сферах, можна передбачити подальше розширення трудової міграції з нашої країни в країни Євросоюзу.

Подальше продовження конфлікту, окупації частини території України Російською Федерацією також може призвести до активізації нелегальної міграції з нашої країни. При цьому особи, причетні до терористичної та іншої злочинної діяльності, можуть виступати як мігранти та біженці з України в країни ЄС, використовуючи ці можливості для уникнення кримінальної відповідальності.

Що стосується міграції в країни ЄС, то масштабна міграція в ЄС з Азії та Африки триватиме. З огляду на це є потенційна можливість формування нових каналів нелегальної міграції через територію України, при цьому доставка мігрантів в Україну може здійснюватися через територію РФ під контролем спецслужб цієї країни. До такого роду дій можуть залучатися також корумповані представники українських органів влади, зокрема Державної міграційної служби та органів охорони державного кордону. Це може призвести до формування негативного іміджу нашої країни як нездатної управляти міграційними процесами і, як наслідок, її ізоляції від ЄС, що, у свою чергу, є прямою загрозою національній безпеці України.

Окрім того, зважаючи на зв'язок частини мігрантів із країн Близького Сходу, Південно-Західної Азії та Північної Африки із терористичними угрупованнями, такими як ІДІЛ, та наявність можливостей отримання зброї на окупованій РФ території на сході України, можна передбачити спроби формування каналів незаконного вивезення зброї з нашої країни в місця ведення бойових дій подібними терористичними структурами. Окрім того, можна передбачити спрямування до такого роду діяльності з боку структур, спрямованих на здійснення терактів у країнах ЄС.

Реагування на ці тенденції потребує узгоджених зусиль на національному та міжнародному рівнях, зокрема, в рамках співробітництва між Україною та Європейським Союзом.

З огляду на викладене вважаємо, що протидія нелегальній міграції через Україну має передбачати також заходи, спрямовані на протидію корупції в Державній міграційній службі України та інших органах виконавчої влади, що беруть участь у реалізації міграційної політики. Додаткова увага має бути приділена встановленню та викриттю зв'язків організованих злочинних угруповань із представниками спецслужб іноземних держав, а також міжнародними терористичними угрупованнями.

Література:

1. Малиновська О.А. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії. Київ: «НСД», 2018. 472 с.
2. Чуприна О.О. Стратегічні основи регулювання міграційних процесів в умовах сучасної трансформації економіки України. Маріуполь; Кривий Ріг: Вид. Р. Козлов, 2018. 346 с.

3. Черняк С.О. Міжнародна трудова міграція у системі факторів конкурентоспроможності країн: автореф. дис. ... канд. екон. наук; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2016. 21 с.
4. Соколицька К.М., Саїнчин О.С. Незаконна міграція в Європі та правові аспекти її протидії в Україні: монографія. Одеса: «Гельветика», 2017. 447 с.
5. Отгнєв Т.С. Незаконна міграція: кримінально-правові та кримінологічні аспекти: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.08. НАН України, Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького. Київ, 2017. 20 с.
6. Відлер О.М. Механізми державного управління у сфері протидії нелегальній міграції: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02; Акад. муніцип. упр. Київ, 2016. 20 с.
7. Credit Suisse Global Wealth Databook 2016. Zurich: Credit Suisse Research. November 2016. 158 p.
8. Загальна декларація прав людини: прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. Офіційний вісник України від 15 грудня 2008 р. 2008. № 93. С. 89. Ст. 3103.
9. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. Рада Європи. 1950. Офіційний вісник України від 16 квітня 1998 р. 1998. № 13. / № 32 від 23 серпня 2006 р. С. 270.
10. Протокол № 4 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який гарантує деякі права і свободи, не передбачені в Конвенції та у Першому протоколі до неї. Рада Європи. 1963 р. Офіційний вісник України від 23 серпня 2006 р. 2006. № 32. С. 454.
11. Hallett R. The world's movement of people – in one map. World Economic Forum. 20.07.2016. URL: https://www.weforum.org/agenda/2016/07/the-worlds-immigration-in-one-map?utm_content=buffer7aeb&utm_medium=social&utm_source=twitter.com&utm_campaign=buffer.
12. Clayton J., Holland H. Over one million sea arrivals reach Europe in 2015. UNHCR. 30.12.2015. URL: <http://www.unhcr.org/5683d0b56.html>.
13. Hutt R. Europe's refugee crisis: what you need to know. World Economic Forum. 07.03.2016. URL: <https://www.weforum.org/agenda/2016/03/europe-refugee-crisis-explained>.

Градовская М. О. Влияние миграционного кризиса в странах ЕС на безопасность в Украине

Аннотация. Статья посвящена проблемным вопросам миграционных процессов, в том числе связанных с деятельностью транснациональной организованной преступности, которые будут иметь непосредственное влияние на безопасность в Украине. Исследованы современные тенденции в сфере нелегальной миграции, их влияние на национальную безопасность Украины и сформулированы основные направления противодействия. Выделены факторы, способствующие нелегальной миграции через Украину. Констатируется, что решение вопросов, связанных с нелегальной миграцией, затруднено рядом проблем как нормативного, так и общего характера. Отмечено, что миграционный кризис привел к обострению криминальной ситуации в крупных городах стран ЕС, что привело к кризису и принятию решений об отказе от приема мигрантов и внедрении строгих мер пограничного контроля. Определено, что миграционным процессам способствует также поддержка контактов мигрантов на территории стран ЕС со своими земляками в странах происхождения.

Автор аргументировано доказывает, что противодействие нелегальной миграции через Украину должно предусматривать меры, направленные на противодействие коррупции в Государственной миграционной службе Украины и других органах исполнительной власти, уча-

ствующих в реализации миграционной политики. Дополнительное внимание должно быть уделено установлению и изобличению связей организованных преступных группировок с представителями спецслужб иностранных государств, а также международными террористическими группировками.

Ключевые слова: нелегальная миграция, организованная преступность, коррупция, национальная безопасность, угроза безопасности, мигранты.

Gradovska M. The impact of migration crisis in EU countries on security in Ukraine

Summary. The article is devoted to problematic issues of migration processes, including those related to the activities of transnational organized crime, which will have a direct impact on security in Ukraine. The current trends in the field of illegal migration, their impact on the national security of Ukraine are studied and the main areas of resistance are formulated. The factors contributing to illegal migration through

Ukraine are highlighted. It was stated that the solution of issues related to illegal migration is hampered by a number of problems, both regulatory and general. It is noted that the migration crisis has led to an exacerbation of the criminal situation in the major cities of the EU countries, which led to a crisis and the adoption of decisions to refuse to accept migrants and the introduction of strict border control measures. It was determined that the migration processes in the EU countries and their fellow countrymen in the countries of origin also contribute to the migration processes.

The author convincingly argues that countering illegal migration through Ukraine should also include measures aimed at countering corruption in the State Migration Service of Ukraine and other executive bodies involved in the implementation of migration policy. Additional attention should be paid to establishing and exposing the links of organized criminal groups with representatives of the special services of foreign countries, as well as international terrorist groups.

Key words: illegal migration, organized crime, corruption, national security, security threats, migrants.